

ГОЗГАЛАС

ПАРТЫЯ КАМУНІСТАў ЗБІРАЕ ПАПЛЕЧНИКАў

Для тых з мінчан, у каго ёсць партыйны білет і хто хоча застацца ў рэдах камуністаў, праблем з гэтым няма. Трэба толькі не паленавацца з'ездзіць на вуліцу Дарашэвіча, 10 і завісці ў кватэру нумар 8. Кожны дзень з 15 да 19 гадзін тут ідзе перарэгістрацыя былых камуністаў у Партыю камуністаў Беларусі. Займаюцца пераафармленнем дакументаў і зборам узноў члена партыі камуністаў П.К. Амільян Лявешка і Валодзія Сявечка. Робяць яны гэта на грамадскіх асновах у вольны ад асноўнай работы час.

— Вось спіс за 3 лютага, — працягваюць мне ведамаць з прэзідыяма і размерам зарплат людзей А. Лявешка. — Сёння зарэгістравалі 46 чалавек. Гэта найбольш за ўвесь час перарэгістрацыі.

З самай пачатку гэтай работы сюды штодзённа прыходзілі да 20 чалавек. Але колькасць жадаючых расце. Хто сюды ідзе? Спачатку ў асноўным ішлі людзі старэйшага ўзросту і вельмі маладыя. Зараз — усё больш сярэдняга ўзросту. Як паказвае паваротны аналіз, прыблізна 40 працэнтаў перарэгістраваных камуністаў складаюць ветэраны, недаў 20 працэнтаў моладзі і астатнія — людзі сярэдняга ўзросту.

З былых партыйных работнікаў перарэгістравалі толькі шэсць чалавек. Сярод іх — першы сакратар абкома, сакратар гаркома, кансультант ЦК, кансультант Г.К. першы сакратар райкома.

— Нас, радзе, — гаворыць В. Сявечка, — што больш маладыя. Іх мы ўжо нават вылучылі ў асобнае маладзёжнае крыло. Ідуць да нас студэнты, учарашнія выпускнікі. Ёсць маладыя, якія не былі камуністамі, але жадаюць уступіць у П.К. Пакуль ідзе перарэгістрацыя. Яна будзе закончана да канца лютага. Прыём пачнем у сакавіку. Ён будзе крыху прасцейшым, чым быў у К.Т.С. Спартрэбна асабістая заява і на ёй — пачынальнасць ад двух камуністаў.

Колькі ўсяго перарэгістравалася ў П.К.Б. яшчэ невядома. У Мінску гэтым займаюцца ў чатырох пунктах. Але, відаць, ужо зараз можна зрабіць вывады: гораўная сітуацыя ў грамадстве, там больш прылічліва ў П.К.Б.

Марыя ДАВЫДЖЫНСКАЯ.

ЭКСПРЭС-ДАЙДЖЭСТ

«КАПЕЕЧНЫ» БУНТ

У апошнія дні пасажыры кіеўскага і харкаўскага метрапалітэна сутыкнуліся з пераходзімай, якая выклікае злосьць і раздражненне сваёй неспраўнасцю: няма дробных грошай.

Начальнік кіеўскага метрапалітэна М. Балаціч растлумачыў:

— Да пераходу на новыя цэны метрапалітэна падрыхтаваць належным чынам. Былі перапраблены пралупкіны і размяшчаны аўтаматы. Адкрылі дадатковыя касы. Нават знайшлі дадатковае размяшчэнне манеты. Але ўсё бяда ў тым, што падарожныя прасіду на метро супаў са з'яўленнем шматлікіх купонаў. А гэта, груба гаворачы, палажэнне аб уводзе купонаў, аказваючы нам «свабодную» паслугу. У магазінах павінны даваць рэшту да аднаго купона, прымаць тры ж калейкі, калі рэч або прадукт каштуе крыху менш або крыху больш купона. Але прыём дробных грошай ідзе ў неабмежаванай колькасці. Гэта я сам бачыў — пры мне пакупнікі запілілі за тавар дробнымі да сямі рублёў, без адзінаго купона.

Даведваюцца пра гэта, людзі пайшлі на станцыю метро. Бо зараз ві ў адным кіеўскім магазіне не размяшчаюць папярковыя грошы. Гэта можна зрабіць толькі ў нас. Мы назіралі. Чалавек мяне рубель і зноў становіцца ў чаргу. 90 працэнтаў пасажыраў ідуць на вуліцу, а не на эскалатар. Такім чынам людзі інтуіцыйна павялічваюць сваю магчымасць набыць тавар. Таму ў хуткім часе пусцім у абарачэнне трыццацікапеечныя талоны на метро і на іх будзем мяняць папярковыя грошы.

«Рабочая газета Украіны».

КРЫХУ ПРА ЦЭНЫ

Пакуль «Георг Отс» стаіць на прафілактычным раёне ў порце Хельсінкі, Эстонскае марское парадства вырашыла з 1 лютага г.г. ўсталяваць новыя тарыфы для пасажыраў, якіх карыстаюцца паслугамі гэтага судна. Як аказалася, зараз пасажыры дзяліцца на некалькі катэгорыяў.

Першая — гэта жыхары Эстоніі, Латвіі і Літвы. Для іх вызначаны рублёвыя цэны на білет.

ты. У адзін бок ён будзе каштаваць 600 рублёў, а ў абодва — 1.100.

Другая катэгорыя — тры, хто мае дазвол на прымяненне і работу ў замежных краінах, але пастаянна жыве ў адной з прыбалтыйскіх рэспублік. Ім дазваляецца 50 працэнтаў ад агульнай сумы білета плаціць валютай, якой у іх павінна быць дастаткова.

«Молодежь Эстонии».

ХОЛАДНА!

У кватэрах і службовых памяшканнях Тукума тэмпература панізілася да 13—14 градусаў. У рабочыя дні кватэры абарачваюцца ў 16 градусаў. У дні жыва гарачай вядзі, а ў адзіную з годзе дазволена будаваць вёздарыя на чаргі. Гэта вынік збоў у забеспячэнні Тукума палівам. Паводле слоў кіраўніка прадпрыемства цэпавых сетак раёна, паліва хопіць толькі на 6 сутак.

А жыхары Вентспіса ў мінулыя выхадныя сталі выкарыстоўваць замест газавых пліт электрычныя. Характэрныя становішча, старшыня гарадскога Савета Айварс Лембергс сказаў, што распацоўваюцца розныя варыянты зніжэння нагрузкі на электрычныя сеткі, у тым ліку і часовае прыпыненне трансляцыі тэлевізійных перадач.

«СМ-сегодняя» (Латвія).

ЯШЧЭ РАЗ ПРА «ЧЫСЦІНУ КРЫВІ»

Газета народнага фронту Мадэвы «Нарадзаклікала мадэван берагчы чысціню крыві і не ўступаць у змешчаныя шкобы.

У «10 запаведзяў бескарыснага румына», якія апублікаваны на першай старонцы, азначаюцца такія наставленні: «Не співайся з вясёлым свайго лёс з чалавечым ішчым».

«Скрыжоўванне» — пераконная газета, — палітыкае толькі пераход жыцця, а людскаму роду шкоду няносяць. Калі ж ты стварыў сям'ю з прадэстанійным ішчам народа, зраб' ўсё магчымае, каб у тваёй сям'і перамог той дух, румынскі».

Астатнія дзевяць «запаведзяў» азначаюць любоў да свайго народа, мовы, выхаванне.

«Царан» (Мадэва).

ЗАМЕЖЖА

РАТУЙЦЕСЯ, ГРЭКІ!

Заўтра-пасляўтра ў раёне грэчаскага вострава Кефалонія адбудзецца землетрасенне — слай да 5,3 бала па шкале Рыхтэра. Такое прадказанне зрабіў не экстрасенс і не астралаг, а вядомы грэчаскі вучоны П. Варокас. Ён разам з двума іншымі грэчаскімі вучонымі — аўтар вядомага сейсмалагічнага практа ВАН, на падставе якога, як лічаць вучоныя, можна з даволі высокай дакладнасцю прагназіраваць землетрасенні. Гэты практ атрымаў прызнанне спецыялістаў па ўсім свеце, аднак упершыню адзіна з яго аўтараў вырашыў зрабіць прагнос афіцыйна.

КНР: ЗНІШЧАЮЦЬ «СЯБРОў ЧАЛАВЕКА»

У КНР выдадзена ўрадавая пастанова, якая забараняе мець сабак усім, акрамя партпартыяў і чужаземцаў. Агруктаваннем для гэтай меры з'яўляецца тое, што сабакі з'яўляюцца вельмі шмат прадуктаў. Спецыяльным «паліцыянам на сабак», што знаходзяцца на дзяржаўнай службе, прадлісваецца адлюльваць «сяброў чалавека» і забіваць насмерць дубінам. Адначасова аб'яўлены «цвёрдыя» патрыятычныя кампаніі на знішчэнне мух і «кампанія па знішчэнні птушак — шкоднікаў палёў».

«ПАЛАЧНАЯ» ПЕДАГОГІКА

ВІНДУК. 13-гадовае чамбібскі школьнік Бенжамін Кастуў трапіў на аператыўны стол пасля таго, як яму прабіў галаву каменем... яго настаўнік. Інцыдэнт адбыўся ў адной з школ «каляровага» прыгарада Вільхука-Хамасал. Маці паліпрабавала мае намер з'явіцца ў суд. Між тым дырэктар школы

Джазэф ван Вейк бачыў у гэтым не больш чым няшчасны выпадак. Ён спасылаецца на паказанні сведка — аднакласніка Бенжаміна, якія запэўніваюць, што каменем трапіў яму ў галаву выпадаком.

Па матэрыялах Інфармацыйнага агенцтва і друку.

ЧАЛАВЕК — ЧАЛАВЕКУ

«БОЖА, БАРАНІ ГЭТЫ КРАЙ!»

Айцец Аляксандр Надсан з Лондана вядомы на Беларусі не толькі як беларускі грэка-каталіцкі святар, дупілім збіраў беларускія спадчыны для ўзнаўлення сроду эмігрантаў бібліятэкі імя Ф. Скарыны ў Лондане, але і як нямеччаны арганізатар дабрачыннай дапамогі для пацярпелых ад чарнобыльскай катастрофы жыхароў рэспублікі. Яго аўтафургончык ужо добра ведаюць у медыцынскіх установах Хойніку і Брагіна, Нароўлі і Мар'іна, Гомелі і Мінска, куды ён з Вялікабрытаніі, праз усю Еўропу, візе сабраўшы срод беларускай дыяспары і медыцынскія абсталяванне. Надаўна айцец Аляксандр у чарговы раз наведваў з дабрачыннай місіяй Беларусь. Акрамя пазездка на бальніцах і шпіталах, ён удзельнічаў у адкрыцці нідзельнай уніцкай школы ў Мінску, меў размову з папскім нунцыем Франска Каласуоне, праёў шмат набожнасцяў для вернікаў-уніятаў і г. д. Пад час сустрэчы з ім у Таварыстве беларускай мовы айцец Аляксандр адказаў на некалькі пытанняў.

— Ці змяніліся апошнім часам магчымасці для наведвання Беларусі і яе часта? Будучы вы плануеце бачыць на Бяльчэўшчыне?

— Гэтыя магчымасці шмат у чым абмежаваныя. Я не хачу прыязджаць сюды з пустымі рукамі, трэба сабраць лекі, медыкаменты абсталяванне, а ўсё гэта займае пэўны час. Ужо даюць аб сабе ведаць і ўзрост, і здароўе. Але ж будучы імкнучы часцей прыязджаць, дапамагаць. Магчыма, гэта не самы рэцыйнальнны спосаб дапамогі — ёсць і іншыя спосабы транспарту праз усю Еўропу, але гэта трэба, асабліва ў такіх збытых месцах, як Хойнікі, Брагіна, далёкіх ад буйных гарадоў, дзе людзям патрэбна і маральна, іспіскалічная падтрымка — даць адчуць, што пра іх не забылі, неабходна добрыя словы, і я, як пастыр, павінен гэта рабіць, не гаворачы ўжо пра матэрыяльную дапамогу.

Я — беларус. І, бачачы бяда

беларускай нацыі, не магу заставацца ў баку, пакуль Бог дае сілы. У мяне шмат прычалеў не толькі срод беларусаў на Захадзе, але і срод англічан, французцаў, якія таксама шмат дапамагаюць у гэтым, спачувачы Беларусі.

— Вы — уніцкі, апостальскі візітар для беларусаў-каталікаў на Захадзе. Зараз на Беларусі даволі хутка ў параўнанні з іншымі канфесійнымі расце колькасць вернікаў грэка-каталіцкай (уніцкай) царквы. Многія гэтыя феномены звязваюць з гісторыяй уніі, якая раней была свосааб'яўленай нацыянальнай беларускай рэлігіяй, з яе выключна беларускім духам...

— У гэтым шмат праўды. Калісьці уніцкая царква дапамагла беларусам захаваць сваю нацыянальную свядомасць ад русіфікацыі і паланізацыі. Сёння, калі моладзь перастала верыць у гэты сямей, што панавала 70 гадоў, многія зніклі, сталі чынікам. Гэта вельмі дражна, бо фактычна вырастае страчанае пакаленне, з ім немагчыма будаваць будучыню. Але частка моладзі праз сваю беларускасць вяртаецца да ўніі, нацыянальна свядомасць не дае ім апісціцца маральна. Беларускі патрыятызм даў ім імту, дзе якой варта жыць. Таму маладая уніцкая абшчына шмат можа даць для Беларусі, і яна варта таго, каб уладзі зразумелі і далі ёй падтрымку, як і іншым канфесіям, а не чынілі пераход.

Безумоўна, мы, уніятаў, шануем усё рэлігію, бо для кожнага чалавека яно перакананне вельмі дарагі і ніхто не мае права іх абражаць. Таму не трэба нікому нязважаць свае думкі, трэба павяжваць адзін аднаго, памятаючы, што Хрыстос памёр за ўсіх.

Гутарыў Зміцер ДАДНОК. На здымку: сустрэчы ў 4-й дзялянцы бальніцы г. Мінска. Фота У. КАРМІЛІНА.

«Прыгавор прыведзены ў выкананне...» Дзе?

КДБ называе новыя месцы масавых расстрэлаў рэпрэсаваных

Гэта пісьмо на 13 старонках імя навага аднесці да прычынаў уораў сучаснага ўсталявання жыву, у якіх або аб'яўляюцца думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе. У строгім, пазбавленым эмоцыяў дэкларацыя думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе. У строгім, пазбавленым эмоцыяў дэкларацыя думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

Пісьмо з Вярхоўнага Савета пераслалі ў КДБ рэспублікі, дзе на месцы раней пачаў стварацца Камісія па акаляючы скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе. У строгім, пазбавленым эмоцыяў дэкларацыя думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

Не будзем гадаць, ці пісьмо Л. Гардзешкага з'явілася свосааб'яўленай каталіцкай, або ўсё будзе зааглада зааглада ў павышэнні камісіі, але ў пошук «мазырскіх Курпатаў» чысты ўключыліся актыўна і з вядзеннем справы. У архівах адшукалі крамынскія справы ўсіх расстрэляных у 1937—1938 гадах і ў 1940—1941 гадах. Такіх аказалася 2.892 чалавекі. На іхчасе, а можа, наліза, у іх выявіліся істотныя адрозненні, скажам, ад «курпатаў» спраў. Калі ў апошніх акрамя «прыгавор прыведзены ў выкананне» ў Мінску ішчага, больш канкрэтнага адраса няма, то ў мазырскіх, акрамя самога горада, дакладна абазначаны ўсе з урочышчаў, якія знаходзяцца на суседстве і раздзялілі з ім горкую славу: Варожаўка, Баравікі, Міхалкоўска Рудня, Гулічкі, Пенца, Бабы, Боркі, Расток і Варэжына. Дарэчы, з'яўляецца, што ў Варэжыні было расстрэляна ўсё два чалавекі, у Растках — 9, але іх не пасмелі прыпісаць да ішчых урочышчаў — Варожаўкі, напрыклад, дзе пакарана смерцю 555 «ворагаў» народа, а ўказана дакладнае месца расстрэлаў. Відаць, у мазырскіх энкавельдэстаў быў зведзены больш строгі парадка, чым у мінскіх.

Каб правярць на месцы, падмацаваць паказаннямі сведка факты з пісьма Л. Гардзешкага і звесткі з архіўных дакументаў, у Мінску выехаў начальнік аддзела КДБ рэспублікі палкоўнік Уладзімір Дашкоўскі. На жаль, цяпер ужо былі начальнік, таму што ў хуткім часе пасля нашай сустрэчы ён падаў рапарт аб зваўленні з абавязковай службы. Кажу «на жаль» таму, што за многія гады кіраўніцтва архівам КДБ ён даканала вывучыў сваю няпростую «гаспадарку», разам з вопытнымі памочнікамі адказаў на дзесяткі тысяч пісьмаў, апраўшавых сям, унікаў і прабукнаў загінутых горкую, але гордую праўду пра іх башкоў і дзялоў.

Аднавічы мне давялося прысутнічаць на сустрэчы ў Дашкоўскага з дачкай і ўнікаў рэспрэсаванага інжынера. З сакратэраў мі-

ішчэ пачаў, аднавічы і тэлефоні, паводзіліца, дзе і калі з нымі з іх аўтар пісьма сустракаўся і пра што дэдаваўся.

І калі мы, збыткова наперад, скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе. У строгім, пазбавленым эмоцыяў дэкларацыя думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе. У строгім, пазбавленым эмоцыяў дэкларацыя думу, акаляючы ўсіх і ўсё, або скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

Трэба таксама ўзаконіць як агульнагарадскія могілкі месцы пакарання смерцю за ўрочышчэ Баравікі і Міхалкоўска Рудня, лічыць У. Дашкоўскі. Арыўныя дакументы, паказаныя масовых жыхароў, былых супрацоўнікаў НКВС, рабочых кар'ера, з якога браў псык не будзінства нафтапрадуктаў завода, пакуль не патрапілі на справы на ішчых пласты напароў і касей. Ён у званы аб страшнай знаходцы талі было не зведзена, ды і даволі небеспечна, і таму ішча, без лішняга шуму астанкі энду зааглада, а кар'еры проста зааглада.

І вось цяпер самы час аддаць даўную паміць бязвіна дабытым — вельмі шмат часу страчана: спачатку на ўсталяванне зламачыцкіх рэжым, а затым на сумненні: ці тых пакараў, і ці не было забіўз ішчых стралкоў, акрамя нашых, родных у мазырскіх здарэнні навага гэта кашчэска і ішчых, ішчых сутнасці свай «аргументы» развіваюцца аб неспраўдлівых бетон пяхі і сфальсіфікаваных, несправдлівых, але дакументаў, якія беспрэсна пацвярджаюць адзіночотку ішчых — каго, калі і дзе расстрэлі. І аўсім неабавязкова ў наш паўгалодны час узводзіць мемарыялы і ішчых, дастаткова паставіць крыж або пабудаваш невялікую капічку, але абавязкова назваць імяны тых, хто быў расстрэляны на гэтых месцы, і тых, хто пахаваны ў брацкіх магілах усёго з двух, дзевяці або восемнаццаці, як у Барэжа, чалавек.

У час нашай доўгай і, у пэўным, адкрытай размовы гаварылі, вядома, і аб ішчых даваенных пахаваннях, якімі шчодра ўсеяна наша зямля. Ці ёсць у архівах КДБ і на іх дакументах, дзе былі б адказы ўсё на тых ж пытанні: дзе, каго і калі?

Уладзімір Мікалаевіч на момант задушавы, быццам узважваў цяжар таго, аб чым яму трэба было паведаваць, потым ціха сказаў:

— Гэта ліба называецца ўперніцтва, і я амааль не сумняваюся, што яна будзе сустрэцца з недаверам, а можа і абурэннем. Але яна пацвердзіла матэрыяламі, якія мы старанна і доўга аналізавалі. Ішчых лібчы, як

бы каму гэтага ні хацелася, я называць не магу. І падкрэсліваю — я адказаў за кожнае сваё слова. Дык вось, па дакументах, што захоўваюцца ў КДБ, у 20—40 гадах на тэрыторыі рэспублікі было расстрэляна 25.064 чалавекі. Паўтарю, лібчы складалася на аснове аналізу крмінальных спраў на асоб, рэпрэсаваных па прыгаворах судаў і па пастановах, вынесеных несудовымі органамі — так званымі «двойкамі», «тройкамі», асобымі нарадамі. Хаця зважылі, што ў грамадскай паступова склалася думка, быццам, калі хтосьці быў рэпрэсаваны, то абавязкова расстрэляны. Але ў пачатку «рэпрэсаваных» ўваходзілі і асуджаныя на п'яць, восем, дзесяць гадоў лагераў, і адпраўлены ў ссылку, на пасяленне. Мы ж вядзем размову толькі аб расстрэляных па прыгаворах і пастановах.

— А вы не дапускаеце, што расстрэлы маглі рабіцца без усялякіх расследаванняў, допытаў і прыгавораў?

— Я ўжо сказаў, што называю лібчы, пацверджваю дакументамі, і за іх дакументальную (пацверджваю) дакладнасць нясу адказнасць. Калі ж вы лічыце, што прама абавязкова паступова, як чалавек і грамадзянін, адкажу: так, маглі, але ўсталяваны гэта гэта вельмі цяжка, практычна немагчыма. У той жа час, ці мае мы права гадаць, калі мае дакументы, аформленыя па ўсіх канонах крмінальна-працэсуальнага кодэкса? Гэта дзе нам падставы лічыць, што менавіта працэсуальны кодэк у тых гадах вельмі ўшаноўваўся. Людзі працавалі, калі не «за сумленнем», то «за страхам». Яны фальсіфікавалі матэрыялы, выбівалі паказанні, але аформілі дакументы бездакорна.

— І калі ж месцы расстрэлаў вядомыя ў гэтых дакументах?

— І я, і мае старэйшыя калегі ўжо не раз публічна гаварылі, што на прыведзеных у выкананне прыгавораў, як правіла, указаліся населеныя пункты, а не дакладныя месцы расстрэлаў. Напрыклад, у Мінскай вобласці такіх пунктаў лічыць — акрамя Мінска ішчых Барысаў, Слуцк, Чэрвень і Вілейка, затым — Мар'іна, Гомель і ўжо названы вышэй Мазыр, нарэшце, Віцебск і Орша. Мы разумеем, што гэта вельмі агульна, што для ўвеквечэння памяці ахяр рэпрэсаваных трэба ўсталяваць камяні, якія б скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

— І калі ж месцы расстрэлаў вядомыя ў гэтых дакументах?

— І я, і мае старэйшыя калегі ўжо не раз публічна гаварылі, што на прыведзеных у выкананне прыгавораў, як правіла, указаліся населеныя пункты, а не дакладныя месцы расстрэлаў. Напрыклад, у Мінскай вобласці такіх пунктаў лічыць — акрамя Мінска ішчых Барысаў, Слуцк, Чэрвень і Вілейка, затым — Мар'іна, Гомель і ўжо названы вышэй Мазыр, нарэшце, Віцебск і Орша. Мы разумеем, што гэта вельмі агульна, што для ўвеквечэння памяці ахяр рэпрэсаваных трэба ўсталяваць камяні, якія б скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

Тут мне хацелася б на хвілінку пераняць расказ паважанага Уладзіміра Мікалаевіча і вярнуць чытача да выказанага ў пачатку нашых заматак сумнення: чаму ў «мазырскіх справах» месцы пакарання смерцю маюць 10 дакладных адрасоў, а ў астатніх такіх канкрэтных няма, а ёсць вельмі няпэўныя — Мінск, Мар'іна, Барысаў? Іх што, фабрыкавалі спецыялісты ішчых, не бермешчэкай школы? Але гэта так, дарэчы, з выканання ў Мінску, Мар'іна або Вілейку.

— І калі ж месцы расстрэлаў вядомыя ў гэтых дакументах?

— І я, і мае старэйшыя калегі ўжо не раз публічна гаварылі, што на прыведзеных у выкананне прыгавораў, як правіла, указаліся населеныя пункты, а не дакладныя месцы расстрэлаў. Напрыклад, у Мінскай вобласці такіх пунктаў лічыць — акрамя Мінска ішчых Барысаў, Слуцк, Чэрвень і Вілейка, затым — Мар'іна, Гомель і ўжо названы вышэй Мазыр, нарэшце, Віцебск і Орша. Мы разумеем, што гэта вельмі агульна, што для ўвеквечэння памяці ахяр рэпрэсаваных трэба ўсталяваць камяні, якія б скардзіцца на няміцкую неадпаведнасць і прасіць аб дапамозе.

Яўген ГАРЭЛІК, нар. БЕЛТА.

Распацоўвае ўстаноўчыя дакументы, ажыццяўляе рэгістрацыю

і аказвае дапамогу ў перарэгістрацыі прадпрыемстваў любых відаў і форм

У ТЫМ ЛІКУ:

- прыватных, сямейных, дзяржаўных і прадпрыемстваў іншых форм уласнасці;
- арандных, калектыўных (народных) прадпрыемстваў;
- аныцыяўляе комплекснае прававое суправаджэнне прыватызацыі. ГАРАНТУЕЦЦА ПОўНА АДАПТАВАЦЬ УСТАНОВЧЫЕ ДАКУМЕНТАў ДЗЕЮЧАМУ ЗАКАНАДАВСТВУ.

Высокакваліфікаваныя спецыялісты пракансультуюць вас па пытаннях дзеючага заканадаўства, акажучь садзейнічанне ў рэгістрацыі вас у якасці ўдзельніка знешнеэканамічных сувязей, прадстаўляць вашы інтарэсы пры вырашэнні спрэчак у гаспадарчым судзе, дадуць тлумачэнні аб парадку ажыццяўлення інвестыцый за мяжой, уключаючы стварэнне прадпрыемстваў за рубяжом.

220010, г. Мінск, вул. Берсана, 1, пакой 611
(пл. Незалежнасці, Н131 Дзяржаўнамоплана).
Тэлефон 20-93-41.
Робота з наведвальнікамі з 12.00.

